Gazeta Krakowska.

Wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w Drukarni Stanisława Gieszkowskiego.

№ 1.

Kwartalnie kosztuje złr. 4 Konw. Mon. miesięcznie złotych sześć.

PONIEDZIAŁEK 3 Stycznia 1848 roku.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień	godzina	Bar. do 0° R. w miar. parvz.	Stop. ciepła podł. Reau.	Psychometr	Wiatr		Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi.
	6"	27 7. 39	—7. 7	1. 01	Wschodni	słaby	Pochmurno	śnieg
29	2	7, 15	—4. 2	1. 40	Wschodni	,,	Chmurno	
	10	7. 03	5. 4	1 26	,,	,,	,,	

N. 402. F. P.

Kundmachung.

In Folge einer mit allerhöchster Entschließung vom 19 November d. J. genehmigten zwischen der k. k. österreichischen und der königl. preußischen Regierung getroffenen Verabredung zum Zwecke gegenseitiger Erleichterungen des Gränzverkehrs an den beiderseitigen Landesgränzen, werden nachstehende Bestimmungen bekannt gemacht:

§. 1.

Auf Landgütern oder Grundbesitzungen, die von der Zoll-Gränze der beiderseitigen Staaten durchschnitten sind, dürfen das dazu gehörige Wirtschaftsvieh und Wirthschaftsgeräthe, die Aussaat zum dortigen Feldbau, dann die auf ihnen gewonnenen Ackerbau- und Viehzucht-Erzeugniße im Transporte von den Orten ihrer Hervorbringung nach den zu ihrer Verwahrung bestimmten Gebäuden und Räumen von einem Zollgebiete auf das andere, an den durch die Verwendung oder Bestimmung im Wirthschaftsbetriebe angezeigten natürlichen Übergangs-Punkten beiderseits zollfrei gebracht werden.

§. 2.

Die Gränzbewohner sollen gegenseitige Zollfreiheit genießen, in Betreff der Aussaat zum Anbaue ihrer eigenthümlichen oder gepachteten im jenseitigen Gränzbezirke gelegenen Aecker und Wiesen, ferner in Betreff der von denselben direkte weggeführten Fechsung an Feldfrüchten und Getreide in Garben, wobei ihnen nach Maßgabe der Ortsverhältnisse auch der Gränz-Übertritt auf Nebenwegen unter den geeigneten Vorsichten erlaubt werden soll.

§. 3.

Zur Erleichterung des Bezuges mehrerer gemeiner Bedarfsgegenstände in den Grenzgegenden für häusliche landwirthschaftliche und andere nützliche Zwecke, soll ein zollfreier Verkehr mit nachbenannten Gegenständen gegenseitig gestattet sein, als da sind:
ausgelaugte oder Auswurfsasche zum Düngen, Bausand gemeiner, und Kieselsteine, Bäume, Sträuche, Reben und andere lebende Pflanzen oder Gewächse zum Verpflanzen, so wie auch eingesetzt in Töpfe oder Kübel; Besen von Weiden, Birken, u. d. gl. Bienenstöcke mit lebenden Bienen, Dünger thierischer, Eyer, Feuerschwamm, roher, Flachs und Hanf in Wurzeln, Gras, Moos,

Nro 402. F. P.

OBWIESZCZENIE.

W skutek zatwierdzonéj najwyższém postanowieniem z dnia 19 Listopada r. b. pomiędzy Ces. Królewskim Austryackim, i Król. Pruskim Rządem zawartéj konwencyi, celem wzajemnego ułatwienia kommunikacyi granicznéj, na pograniczu obustronnych krajów, ogłasza się następujące przepisy:

§. 1.

W dobrach ziemskich lub posiadłościach gruntowych, celną granicą obojga Państw przeciętych, wszelkie należące do tychże dóbr posiadłości bydło, sprzęty gospodarskie, zboże na zasiew uprawionych gruntów, niemniéj zebrane na tychże gruntach plony rolnicze i chowu bydła, w przeprowodzeniu z miejsca produkcyi takowych do zabudowań i miejsc na zachowanie onychże przeznaczonych z jednego territorium celnego na drugie; przez właściwe, używaniem lub miejscowością w popędzie gospodarstwa oznaczone punkta przejazdu, od wszelkich z obojéj strony opłat celnych będą wolne.

§. 2.

Mieszkańcy nadgraniczni, używać mają wzajemnéj wolności od opłaty cła, pod względem zasiewu swoich własnych lub zadzierżawionych, po drugiéj stronie obwodu granicznego leżących gruntów lub łąk, tudzież pod względem wywiezionych przez tychże wprost zbiorów warzywnych i zboża w snopach; przyczém w miarę okoliczności miejscowych, przebycie granicy nawet pobocznemi drogami, z zachowaniem właściwych ostrożności, ma im być dozwalane.

§. 3.

Dla ułatwienia związku odnoszącego się do rozmajtych przedmiotów zwyczajnéj potrzeby, w okolicach nadgranicznych na użytek domowy gospodarstwa wiejskiego i inne pożyteczne cele, ustanowiona będzie wzajemna kommunikacya wolna od opłat celnych, na niżéj wyrażone przedmioty, jako to:

Popiół wyługowany i wyrzutowy do mierzwienia gruntów, piasek do budowli zdatny i krzemień, drzewa, chrósty, latorośle i inne żywotne rozsady i rośliny do przesadzania, równie jak zasadzone w doniczkach i wanienkach,—miotły brzozowe, wierzbowe i t. p.,—ule z żywemi pszczołami, nawóz by-

Linsen, Futter-kräuter, Waldstreu, Heu, Stroh und Häkerling, Milch, Schmiergel und Trippel in Stücken, Thon- oder Töpfererde, gemeine, Torf und Moor-Erde, endlich Träbern und Trestern.

Dieser Gränzverkehr soll vor der Hand, um die beiderseitige Zollfreiheit zu genießen an die Zollstrassen und das regelmässige Zollverfahren, dem derselbe nach den bisherigen Einrichtungen unterworfen ist, gebunden bleiben, jedoch nebstbei durch Ausname in den Gränzbezirken und Orten, wo die örtlichen Verhältniße das Bedürfniß derselben wahrnehmen lassen, eine erweiterte Ausdehnung erhalten, wozu die dortigen Organe der Zollverwaltung die Bewilligungen unter dienlichen Vorsichten ertheilen werden.

§. 4.

Den Gränzbewohnern, welche nach den Ortsverhältnißen in der Lage sind, in der Nähe ihres Wohnortes auf dem jenseitigen Gränzgebiete Feldarbeit zu verrichten, soll der zollfreie Ein und Austritt mit Arbeitsvieh und Arbeitsgeräthschaften zu derlei landwirthschaftlichen Verrichtungen, und zwar, wenn dieser an einem und demselben Tage erfolgt, nicht bloß auf den Zollstraßen, sondern nach der Natur der Verrichtungen auch auf Nebenwegen unter sachgemäßen Vorsichten gegen Wiederzurückbringung des mitgenommenen Arbeits-Viehes und Arbeitsgeräthes gegenseitig gestattet werden.

§. 5.

Alles Vieh, das zur Weide, und von der Weide über die Zollgränze getrieben wird, soll gegenseitig zollfrei, und die Uiberschreitung der Gränze auf Nebenwegen nach Maßgabe der in den Ortsverhältnissen dazu vorhandenen Begründung nicht nur, wenn der Hin- und Zurücktrieb an einem und dem nehmlichen Tage vor sich geht, sondern auch wenn ein auf dem jenseitigen Zollgebiete länger fortgesetzter Weidebesuch beabsichtigt wird, unter angemeßenen Vorsichten zulässig seyn.

§. 6.

Die beiderseitigen Gränzbewohner sollen von jeder Zoll-Abgabe befreit sein, wenn sie Getreide, Oehlsamen, Hanf, Holz, Lohe und andere dergleichen landwirthschaftliche Gegenstände zum Vermahlen, Stampfen, Schneiden, Reiben u. s. w. auf Mühlen in den jenseitigen Gränzbezirk bringen und im verarbeiteten Zustande wieder zurückführen.

Hierbei dürfen auch Ausnamen von dem regelmäßigen Zollverfahren, wenn rücksichtswürdige örtliche Verhältniße dafür sprechen, unter Substituirung anderer den Umständen angemeßener Modalitäten zum Schutze gegen Gefälls-Bevortheilungen gewährt werden.

Insoweit durch das Vermahlen, Stampfen, Reiben, u. s. w. die Gestalt und Natur des Gegenstandes sich wesentlich ändert, wie dieß insbesondere beim Vermahlen von Getreide geschieht, und es nöthig fällt, über das zurückzubringende, aus der Verarbeitung in der Mühle hervorgegangene Erzeugniß und deßen Verhältniß zu dem Gegenstande vor der Verarbeitung genaue Bestimmungen zu treffen; wird in jenen Gränzbezirken, wo

dlęcy,—jaja,— hubka surowa, len i konopie w łodygach, trawa, mech, sitowie, zielsko na paszę, liście zbierane w lesie, siano, słoma i sieczka, — mleko, szmargiel i trypla w kawałkach, glina i ziemia garncarska, torf pospolity i ziemia bagnista, nakoniec wywary i młota.—

Kommunikacya takowa pograniczna, dla używania wzajemnych swobód celnych, tymczasowo do cłowych dróg i regularnego postępowania celnego, któremu wedle dotąd istniejących przepisów ulega, przywiązaną pozostać ma; z tym atoli wyjątkiem, że w okręgach celnych i na stacyach w których miejscowe okoliczności, potrzebę takowej przypuścić dają, uzyskać może obszerniejszą rozciągłość; — na którą tamtejsi urzędnicy Administracyi Celnéj, przy zachowaniu stosownych ostrożności, pozwolenia udzielać będą.

§ 4.

Mieszkańcom nadgranicznym którzy skutkiem okoliczności miejscowych, znajdują się w tém położeniu, że w pobliżu swojego mieszkania, polne roboty na przeciwległém territorium granicznėm odbywać muszą, — wolny od opłat celnych wchód i wychód z bydłem i narzędziami roboczemi do takowych wiejskiego gospodarstwa czynności potrzebnemi, a mianowicie, kiedy rzeczony wchód i wychód w jednym i tymże samym dniu następuje, nietylko drogami cłowemi, ale nawet stosownie do rodzaju zatrudnienia także i pobocznemi, z zachowaniem właściwych ostrożności, z warunkiem powrotnego wprowadzenia zabranego z sobą bydła i narzędzi roboczych, obustronnie ma być dozwolony.

§. 5

Wszelkie bydło które na pastwisko, i na powrót z pastwiska przez celną granicę przepędzane będzie, ma być nawzajem od opłaty cła wolne, a przejście tejże granicy drogami pobocznemi, w miarę jak miejscowe okoliczności uzasadniony do tego dają powód, nie tylko wtedy, gdy w jednym i tymże samym dniu następuje,—ale nawet i w takim razie, kiedy i dłuższe zatrzymanie bydła na pastwiskach przeciwległego territorium celnego zamierzoném zostanie, przy zachowaniu stosownych ostrożności, dopuszczonem być może.

§. 6.

Obustronni mieszkańcy pogranicza, mają od wszelkich opłat celnych bydź uwolnieni, kiedy zboże, nasiona olejne, konopie, drzewo, gorbnik i inne tym podobne gospodarskie przedmioty, do zmielenia utłuczenia w stępach, krajania, tarcia i t. d do młynów na przeciwległe teritorium graniczne przewożą i w stanie przerobionym na powrót do kraju wprowadzają. —

Pod tym względem, mogą także wyjątki od zwyczajnego postępowania cłowego bydź dozwolone, jeżeli za tém okoliczności miejscowe na uwagę zasługujące przemawiają—przy zastosowaniu innych odpowiednich środków przeciw nadużyciom podatkowym zasłaniających.

Jak dalece przez zmielenie, utłuczenie w stępach, starcie i. t d. postać i natura przedmiotu istotnie się odmieni, co szczególniéj przy zmieleniu zboża dziać się zwykło,—że względnie na powrót przywiezionego z przerobienia we młynie przychodzącego produktu i stosunku tegoż do przedmiotu przed przerobieniem, okaże się potrzeba wydania

das Bedürfniß danach sich äußert, das nöthige zur Feststellung des Zollverfahrens eingeleitet werden.

§. 7.

Es sollen von den Gränzbewohnern gegenseitig zollfrei ein- und ausgeführt werden dürfen:

a) Vieh, welches sie auf ungewissen Verkauf nach einem Viehmarkte im jenseitigen Gränzbezirke bringen, und unverkauft wieder zurückführen:

b) die von ihnen handwerksmässig verfertigten Waaren, welche sie auf ungewißen Verkauf nach Märkten im jenseitigen Gränzbezirke, insofern nach den Zollvorschriften des Landes nichts entgegensteht, führen und von dort unverkauft wieder zurückbringen, mit Ausschluß der Verzehrungs-Gegenstände.

§. 8.

In weiterer Erleichterung des Gränzverkehrs sollen ferner die beiderseitigen Gränzbewohner Gegenstände ihres eigenen Bedarfes zur Reparatur, oder sonst einer handwerksmässigen Bearbeitung, wobei die wesentliche Beschaffenheit oder Gestalt des Gegenstandes genau erkennbar bleibt, zollfrei in den jenseitigen Gränzbezirk bringen, und reparirt oder bearbeitet wieder zurückbringen dürfen.

Das Färben oder Bedrucken von Leinwand, die häufig der Gegenstand von häuslicher Erzeugung in den Gränzbezirken ist, und die Verfertigung von Kleidungsstücken aus Zeugwaaren zum eigenen Gebrauche der Gränzbewohner, sollen ungeachtet der Gestaltveränderung des zurückgeführten Gegenstandes von den zollfrei gestatteten handwerksmäßigen Bearbeitungen nicht ausgeschloßen seyn, wenn die Zollämter im Stande sind, durch zureichende Vorsichten als z. B. durch Muster, Bezeichnung oder Beschreibung des Gegenstandes, der zur jenseitigen Bearbeitung ausgeführt werden will, die Identität desselben in der zurückgebrachten Waare zu erkennen.

§. 9.

Die gegenseitige Zollfreiheit soll sich auch erstrecken auf alle Säcke und Gefäße, worin landwirtschaftliche Erzeugniße, als z. B. Getreide und andere Feldfrüchte, Gyps, Kalk, Getränke oder Flüßigkeiten anderer Gattung und sonst im Gränzverkehre vorkommende Gegenstände in das Nachbarland gebracht werden, und die von dort leer auf dem nehmlichen Wege wieder zurückgelangen.

§. 10.

Endlich soll im Gränzverkehre gegenseitig keine Zollerhebung eintreten, wenn die bei der Ein- oder Ausfuhr zu leistende Zollabgabe in den österreichischen Staaten den Betrag von Einem Kreuzer nicht übersteigt, und im Königreiche Preußen den Betrag von Sechs Silberpfenigen nicht erreicht.

§. 11.

In Betreff der Verpflichtungen und Bedingungen, durch deren Erfüllung ein Anspruch auf die vorstehenden Zollbefreiungen in beiden Staaten erlangt wird, werden die aus den folgenden §. §. zu entnehmenden Bestimmungen beiderseits gehandhabt werden.

§. 12.

Außer den Fällen, wo Ausnahmen bewilliget sind, hat jeder Gränzbewohner, der eine der eingeräumten Zollbefreiungen in beiden Staaten genießen will, den Gegenstand, hinsichtlich deßen er sie in Anspruch nimmt,

dokładniejszych przepisów, takowe w tych granicznych obwodach, gdzie tego konieczność wymagać będzie, do ustalenia postępowania celnego, zaprowadzone zostaną.

§. 7.

Mieszkańcy nagraniczni będą mogli wprowadzać i wyprowadzać obustronnie bez opłaty cła:

a) Bydło które na niepewną sprzedarz na targ bydelny w przeciw legły graniczny okrąg przepędzają i niesprzedane na powrót prowadzą;

b) Towary rzemieślniczo u siebie wyrobione, które na niepewną sprzedarz na jarmarki do przeciwległego granicznego okręgu przewożą, (o ile to niesprzeciwia się przepisom celnym krajowym;) z tamtąd niesprzedane na powrót z prowadzają, z wyłączeniem przedmiotów konsupcyjnych.

§. 8

W dalszém ułatwieniu stosunków nadgranicznych, obóstronni mieszkańcy nadgraniczni będą mogli następnie, przedmioty własnéj potrzeby, bądź dla reparacyi, bądź dla rzemieślniczego przerobienia, mimo które istotna własność lub zewnętrzny kształt przedmiotu, łatwe są do poznania, bez opłaty cła, do przeciwległego okręgu pogranicznego przewozić, i naprawione lub przerobione napowrót do kraju wprowadzać.

Farbowanie lub drukowanie płótna, które bywają częstokroć w pogranicznych okręgach przedmiotem produkcyi domowój, tudzież robota odzieży z towarów łokciowych na własny mieszkańców nadgranicznych użytek, mimo zmiany postaci na powrót sprowadzonego przedmiotu, nie będą z wolnych od opłaty cła rzemieślniczych przerobów wyłączone, skoro urzędy cłowe przez dokładne sprawdzenie jak n. p. wzoru, deseniu, lub opisu przedmiotu który do przerobienia za granicę był wywieziony, będą w stanie uznać tożsamośc onegoż, w towarze na powrot sprowadzonym.

§. 9.

Obóstronna wolność od opłat celnych rozciągać się także ma, do worków i naczyń, w których wiejskiego gospodarstwa produkcye, jakiemi są naprzykład zboże i inne polne plony,—gips, wapno, trunki, lub innego rodzaju płyny, oraz inne w stosunkach granicznych zachodzące przedmioty, do kraju sąsiedzkiego przewiezionemi będą, — a które ztamtąd wypróżnione, tąż samą drogą powracają.

§. 10.

Nakoniec żadne pobieranie cła, nie może obostronnie w stosunkach pogranicznych znajdować miejsca, jeżeli przy wchodzie lub wychodzie przypadająca opłata celna w państwach Austryackich ilości jednego grajcara, w królestwie zaś Pruskiém sześciu fenników srebrnych nie przenosi.

§. 11.

Co się tyczy warunków i zobowiązań, których wypełnienie nadaje prawo korzystania z niniejszych dobrodziejstw celnych w obu Państwach, przepisy następującemi §fami objęte dla obu stron wykazują:

§. 12.

Oprócz wypadków, w których wyłączenia są dozwolone, każdy mieszkaniec pogranicza, życzący sobie którejkolwiek z nadanych wolności celnych w obu Państwach używać, obowiązany jest, przedmiot

sowohl im Aus- als Eintritte jedesmal zur Amtshandlung bei den beiderseitigen dazu ermächtigten Zollämtern anzumelden, oder zu erklären.

Die Anmeldung oder Erklärung soll dem Zollamte bei vorschriftmässiger Ansage des Aus- oder Einfuhrgegenstandes auch von dem Namen und Wohnorte des Gränzbewohners, dem die Zollbegünstigung zu Gute kommen soll, von der Herkunft oder Bestimmung des Gegenstandes, und von der gewünschten Zeitfrist zu deßen Zurückbringung in allen jenen Fällen, wo die bedingte Gewährung der Zollfreiheit diese Angaben erforderlich macht, Kenntniß geben. Hiernach sind also nach Verschiedenheit der Fälle, der Art des jenseitigen Grundbesitzthums, wohin oder woher der Gegenstand geführt wird, der Art der jenseitigen Arbeitsverrichtungen, der Weideort des Viehes, der Marktort bei Gegenständen auf ungewißen Verkauf der Ort der Mühle bei Verarbeitungen auf derselben, und der Ort, Name, und Gewerbe des Gewerbsmannes bei Reparaturen oder handwerksmäßigen Bearbeitungen anzusagen.

§. 13.

Beim Aus- und Eingange auf ungewißen Verkauf ist ferner der tarifmässige Zoll mit dem vorbehaltenen Rechte auf Zurückstellung, wenn der Gegenstand binnen der anberaumten Frist zurückgebracht wird, beim Zollamte baar zu erlegen.

Außer den Fällen des Aus- und Einganges auf ungewißen Verkauf findet, wenn die Zollbefreiung durch die Zurückbringung des Gegenstandes bedingt ist, eine besondere Sicherstellung des tarifmässigen Zolles auf die vorgeschriebene Weise nur in den Fällen statt, wenn der Gegenstand nicht von bekannten und sicheren Personen überbracht wird.

§. 14.

Dem Zollamte, das die erste Amtshandlung in der Sache pflegt, kommt es zunächst zu, die Richtigkeit der Angaben in der Anmeldung, auf welche die Zollbefreiung sich stützt, zu beurtheilen, und sie insofern es in einzelnen Fällen nach seiner Orts- und Personen-Kenntniß einen begründeten Zweifel dagegen hegt, erst nach glaubenswürdiger Behebung dieses Zweifels anzuerkennen.

Das gegenüber befindliche Zollamt, an welches hierauf der Gegenstand gelangt, hat daher in der Regel, wenn nicht besondere Bedenken sich herausstellen, der Beurtheilung der Richtigkeit der Ansagen blos die beizubringende Abfertigungs-Urkunde, jenes Amtes (Bollete oder amtliche Bezettelung) zu Grunde zu legen.

§. 15.

Wenn die Zollbefreiung von der Zurückbringung des Gegenstandes abhängig ist, so ist der Termin hierzu von den Zollämtern mit Rücksicht auf die angemeldete Bestimmung und angesprochene Zeitfrist, und, liegt bereits Terminsbewilligung des jenseitigen Zollamtes vor, auch mit Rücksicht auf diese zu bemessen, und in der Abfertigungsurkunde anzusetzen; doch sollen sie nicht befugt

względnie którego takowe dobrodziejstwo uzyskać pragnie, tak przy wyprowadzeniu jak wprowadzeniu do kraju, obóstronnym do tego upoważnionym Urzędom celnym zameldować albo zadeklarować.

Zameldowanie czyli deklaracya, obok zgodnego z przepisami oznajmienia wprowadzającego lub wyprowadzającego się przedmiotu, powinna dać oraz wiadomość Urzędowi Celnemu o imieniu i miejscu zamieszkania nadgranicznego mieszkańca, któremu dobrodziejstwo celnych korzyści ma być przyznane; o pochodzeniu i przeznaczeniu zadeklarowanego przedmiotu i względem żądanéj przewłoki czasu do sprowadzenia tegoż napowrót, we wszystkich tych przypadkach, w których warunkowa koncessya wolności celnéj takowych podań wymaga. Odnośnie do téj zasady, powinny być wedle rozmajtości wypadków: miejsce posiadłości gruntowéj na przeciwległéj stronie nadgranicznéj, dokąd lub skąd przedmiot jest prowadzony, miejsce odbywających się tamże robót, pastwisk bydła, miejsce jarmarku w razie wywiezionego na niepewną sprzedaż przedmiotu, miejsce istniejącego młyna w którym się przerabiania odbywają, tudzież miejsce zamieszkania nazwisko rzemieślnika i jego rzemiosła przy wywożeniu przedmiotu do reperacyi, lub rzemieślniczych przerobień, dokładnie zameldowane.

§. 13.

Przy wyprowadzaniu i wprowadzaniu na niepewną sprzedaż, ma być zarazem oplata, wedle Taryfy celnéj przypadająca z zastrzeżeniem prawa zwrotu, gdy przedmiot w przeciągu oznaczonego czasu powróci, na Urzędzie Celnym w gotowiźnie złożona.

Prócz wypadku wywozu i przywozu na niepewną sprzedarz, w których wolność od opłaty cła, przez wprowadzenie na powrót niesprzedanego przedmiotu jest zastrzeżoną, szczególna rękojmia przypadającego wedle Taryffy Cła w przepisanym sposobie, w takich tylko przypadkach ma miejsce, gdy przedmiot nie jest od osób znanych i pewnych prowadzonym.

§. 14.

Urządu Celnego, który pierwsze urzędowe postępowanie w téj mierze wykonywa, najbliższą rzeczą jest rzetelność podań w deklaracyi, od któréj uwolnienie od opłat celnych zależy osądzić i takową o ile w pojedyńczych przypadkach, w których wedle onegoż własnéj wiadomości miejsca i osób walczy przeciwko niéj uzasadniona wątpliwość, dopiero po wiarogodném wyjaśnieniu onejże za legalną uznać.

Naprzeciwległy Urząd cłowy, któremu przedmiot przedstawionym zostanie, obowiązany jest, jeżeli nie zachodzą jakie wątpliwości w ocenieniu rzetelności oznajmienia, poprzestać na okazanym kwicie expedycyjnym (Bollecie albo urzędowym świadectwie) pierwszego urzędu.

§ 15.

Jeżeli uwolnienie od opłaty cła, zależy od wprowadzeia napowrót wywiezionego przedmiotu, to Urzędy Celne, ze względem na zameldowane przeznaczenie onegoż i żądany do tego przeciąg czasu wyznaczą termin powrotu, a jeżeli mają przytem złożone sobie przyzwolenie terminu ze strony Komory Celnéj przeciwległéj, to ze względem również na takowe, rzeczony termin ze swéj strony wymierzyć, i na kwicie expedycyjném zapisać mają, dłuższego

sein, eine mehr als dreimonatliche Frist einzuräumen.

§. 16.

Beim Eingange des Gegenstandes zur Reparatur oder Bearbeitung gegen Wiederaustritt (worunter die Verarbeitung auf einer Mühle nicht begriffen ist) sind die Zollämter berechtigt, und verpflichtet, den zollfreien Eintritt zu diesem Zwecke dann zu versagen, wenn sie nicht zureichende Vorsichten anwenden können, um die Identität der Waare nach der Reparatur oder Bearbeitung wieder zu erkennen.

§. 17.

Auf dem Zurückwege ist der Gegenstand wieder zu den nemlichen Zollämtern, welche auf dem Hinwege das Amtsverfahren gepflogen haben, und zwar begleitet mit den von ihnen hierüber damals ausgefertigten Urkunden zu stellen, wo sodann bei Erfüllung der vorgezeichneten Bedingungen die definitive zollfreie Abfertigung zu vollziehen ist.

§. 18.

Von den Gegenständen, die innerhalb der anberaumten Frist nicht zurückkommen, (mit Ausnahme des verunglückten Weide= oder Arbeitsviehes) gebührt die tarifmässige Zoll=Abgabe, die sogleich nach den Zollvorschriften einzubringen ist.

§. 19.

Insofern nach den §. §. 2. 3. 4. 5. und 6 mit Rücksicht auf ein dazu vorhandenes örtliches Bedürfniß der Gränzübertritt auf Nebenwegen und mit Ausnahme von dem regelmässigen ämtlichen Verfahren der Zollämter unter geeigneten Vorsichten zugelassen oder gestattet werden darf, ist die Erlangung eigner Bewilligungen hiezu unter Festsetzung der zu beobachtenden Bedingungen erforderlich, wegen welcher die Partheyen sich an die Organe der Zollverwaltung in den Gränzbezirken zu wenden haben, durch die auch bei dem Anspruche der in §. 6 für Gegenstände zum Vermahlen eingeräumten Zollbegünstigung die in eben diesem §. vorbehaltenen vorher noch nöthig fallenden Bestimmungen den betheiligten Personen werden eröffnet werden.

§. 20.

Die Zollämter, welchen die Vollziehung der mit den Gränzverkehrs=Erleichterungen in Verbindung stehenden Amtshandlungen und Vorkehrungen zusteht, sind in den österreichischen Staaten die mit der Wirksamkeit eines Commerzial=Zollamtes ausgestatteten Zollämter und inner der Gränzen ihrer Amtsbefugnisse auch die Hilfszollämter, wobei, wenn es sich um den Austritt gegen Wiederaustritt handelt, die Berechtigung zur Eintrittsbehandlung maßgebend ist; im Königreiche Preußen sämmtliche Hauptzollämter und Nebenzollämter Iter und 2ter Klasse innerhalb der Gränzen der ihnen beigelegten Erhebungs= und Abfertigungsbefugniße.

§. 21.

In Beziehung auf die vorstehenden Zollbegünstigungen werden, insoweit dabei die Begriffe: Gränzbezirk und Gränzbewohner in Frage kommen, unter diesen Benennungen, die längs der Zollgränze beiderseits gelegenen Landesstrecken, die in jedem der beiden Staaten nach den dermal bestehenden Zolleinrichtungen als Gränz=

jednak terminu nad trzech miesięczny przeciąg czasu, udzielać nie są mocne.

§. 16.

Przy wprowadzeniu przedmiotu do naprawy lub przerobienia wywiezionego, z zastrzeżeniem powrotnego wyjazdu (w co nie wchodzą przerabiania we młynach) upoważnione i obowiązane są Urzędy Celne, w razie jeżeli nie będą mieć dostatecznych środków zapewnienia się, iżby tożsamość towaru po dokonanéj reparacyi lub przerobieniu, uznać mogły, takowemu wolnego, od opłaty celnéj wnijścia odmówić

§. 17.

Przy powrocie do kraju przedmiot wprowadzanym być winien tąż samą drogą którą wyszedł, i na tych samych Urzędach Celnych które go expedyowały przy wyjściu, łącznie z wydanym w téj mierze podówczas dowodem dostawiony, gdzie dopiero za dopełnieniem wyżéj przepisanych warunków ostateczna, uwalniająca od opłaty cła expedycya onegoż, dokonaną zostanie.

§. 18.

Od przedmiotów, które w terminie dozwolonym niepowracają; (wyjąwszy przypadek nieszczęścia na bydło pastewne lub robocze), należy ściągnąć opłatę podatku celnego, która natychmiast, wedle przepisów celnych powinna być wniesioną.

§. 19.

O ile na zasadzie §§fów 2. 3. 4. 5. i 6. ze względem na miejscową zachodzącą potrzebę, przebywanie granicy pobocznemi drogami i z wyjątkiem od formalnego urzędowego postępowania Komor Celnych, przy zachowaniu właściwych ostrożności może być dozwolone, potrzebne jest otrzymanie odpowiednich przyzwoleń z ustanowieniem warunków zachować się mających względnie których strony interessowane do Urzędników Administracyi Celnéj w okręgach granicznych udawać się mają, przez których także, w razie domagania się dobrodziejstw celnych §. 6, na przedmioty mlewne rozciągnionych, zastrzeżone tymże §fem, poprzednio jeszcze wydać się mające stosowne przepisy, stronom interessowanym, objawione zostaną.

§. 20.

Urzędami Celnemi którym służy wykonywanie czynności i stosunków urzędowych, w związku z ułatwieniami handlu pogranicznego, są w Państwach Austryackich Komory Celne, w skuteczność działania Kommercyalnego Urzędu Celnego upoważnione, a wewnątrz granic swych urzędowych attrybucyi są także i przykomorki, przyczém, gdy idzie rzecz o wyprowadzenie z kraju względnie powrotnego wchodu i odwrotnie o wnijście do kraju względnie wyprowadzenia na powrot, upoważnienia do wchodowego działania, służy im za podstawę; w królestwie zaś Pruskiem, są wszystkie Komory Celne i przykomorki, I. i II. Klassy, z nadanem sobie wewnątrz granic upoważnieniem do poboru i expedycyi.

§. 21.

Odnośnie do powyższych dobrodziejstw celnych, o ile wyobrażenia o granicznym okręgu i nadgranicznych mieszkańcach, zakwestionowane być mogą, uważane będą pod temi nazwiskami, leżące wzdłuż celnéj granicy obostronne przestrzenie kraju, które w każdem z obojga Państw, we-

bezirk bezeichnet sind, und die innerhalb der beiderseitigen Gränzbezirke ansäßigen Einwohner verstanden, wobei jedoch beiden Regierungen eine und andere örtliche Ausnahme nach Umständen vorbehalten ist.

§. 22.

Die hiemit bekannt gegebenen gemeinschaftlich festgestellten Zollbegünstigungen des gegenseitigen Gränzverkehrs haben, insoweit sie demselben auf dem einen und anderen Zollgebiete nicht schon durch bestehende Anordnungen zu Statten kommen, vom 1ten Jänner 1848. angefangen, und zwar wo sie zu ertheilende besondere Gestattungen und vorher noch zu regelnde Bedingungen voraussetzen, nach Maßgabe dieser Bewilligungen und Reglungen, auf die Dauer der Uibereinkunft, die bis Ende Dezember 1853 bindend, und dann durch Aufkündigung lösbar ist, in Wirksamkeit zu treten.

§. 23.

Insofern übrigens der Gränzverkehr in beiden Staaten durch erfloßene Anordnungen bereits andere hier nicht gedachte Begünstigungen oder Erleichterungen genießt, versteht es sich von selbst, daß diese von den gegenwärtigen Bestimmungen unberührt und in ungeschmälerter Anwendung bleiben.

Krakau am 27 Dezember 1847.

Moriz Graf Deym
k. k. Hofkommissär.

dług obecnie istniejących urządzeń celnych, jako okrąg graniczny są oznaczone, a wewnątrz tychże obostronnych okręgów osiadli mieszkańcy; za nadgranicznych, względnie czego atoli, obudwom Rządom, co do jednych i drugich, miejscowe excepcye wedle okoliczności, są zostawione.

§. 22

Niniejszem podane do wiadomości wspólnie postanowione dobrodziejstwa celne, wzajemnego handlu granicznego, o ile na jednem i drugim territorium celnem, przez istniejące rozporządzenia zadość się im jeszcze nie stało, poczynając od 1go Stycznia 1848 r. a mianowicie w czém takowe udzielić się mające przyzwolenia i poprzecnio jeszcze urządzić się mające warunki przewidywały, w miarę tychże przyzwoleń i urządzeń, na czas trwania konwencyi, która aż do końca roku 1843 jest obowięzującą i wtenczas dopiero przez wypowiedzenie rozwiąże się, mają wnijść w wykonanie.

§. 23.

O ile nakoniec handel pograniczny w obydwóch Państwach, prócz wypływających z niniejszéj konwencyi urządzeń innych tu niepomyślanych korzyści lub ułatwień obecnie doświadczać może, rozumie się samo z siebie, że takowych niniejsze Postanowienia w niczem nienaruszając, w nietykalnem pozostawiają używaniu.

Kraków dnia 27 Grudnia 1847 r.

Maurycy Hr. Dejm
C. K. Kommissarz Nadworny.

Wiadomości krajowe.

— *Wiedeń* 24 *Grudnia*. —

Dyrekcya Cesarskich Giserni (odléwalni) w Maryacell, która i największe obstalónki prywatne przyjmowała, oświadcza teraz, że przez sześć miesięcy żadnych zleceń przyjmować nie może, będąc zbyt zatrudnioną dostawami dla armii, mianowicie dział żelaznych dla fortec i marynarki, prócz tego kilka milionów kul działowych wszelkiego wagomiaru które z największém wysileniem czasu i sił w oznaczonych terminach odstawiać musi.

Wiadomości zagraniczne.

— *Petersburg* 17 *Grudnia*. —

N. Pan pod dniem 5 (17) b. m. raczył wydać reskrypt następujący: Do rzeczywistego radzcy tajnego hrabiego Bludow: „Usługi tak ważne, niesione przez waszą niezmordowaną gorliwość Tronowi i Ojczyźnie, zwracały zawsze na was szczególną Naszą uwagę. Oceniając wasze poświęcenie i doświadczenie wybraliśmy was do wypełnienia misyi ważnéj, która nie tylko wymagała głębokiéj znajomości praw, ale nawet dojrzałéj rozwagi spraw równie licznych jak zawikłanych. Sposób w jaki wywiązaliście się z tego trudnego zadania, zupełnie odpowiadał Naszemu oczekiwaniu i umieliście nadać negocyacyi poruczonéj wam przy dworze rzymskim, w charakterze głównego pełnomocnika, kierunek zgodny z celem zbawiennym wskazanym wam w udzielonych wam zleceniach. Układ podpisany przez was w Rzymie nadał słuszne rozwinięcie zasadom, któreśmy stanowczo położyli w czasie Naszego widzenia się ze zgasłym Papieżem Grzegorzem XVItym Tak więc za wspólną zgodą uświęcone zostały rozporządzenia które odtąd służyć będą za zasadę stosunków hierarchalnych i duchownych kościoła rzymsko-katolickiego w Cesarstwie, a które poświadczą wiernym Naszym poddanym tego wyznania, niezmienną Naszą i Ojcowską pieczołowitość, jaką nie przestajemy poświęcać ich dobremu bytowi i potrzebom duchowym. Pragnąc wam okazać dowód Naszéj wdzięczności za usługę tak ważną, podobało się Nam nadać wam godła diamentowe orderu Sgo Andrzeja. Przesyłając je wam, Zostajemy dla was przychylni.

(podpisano) MIKOŁAJ."

Reskryptem Cesarskim z tegoż dnia, tajny radca Buteniew, za spół-udział w ostatnich negocyacyach z dworem Rzymskim, ozdobiony został godłami dyamentowemi orderu Sgo Alexandra Newskiego.

— *Paryż* 25 *Grudnia*. —

Zdrowie króla tak dalece polepszyło się, że już wczoraj mógł pracować z prezesem rady ministrów, z ministrami spraw wewnętrznych i robót publicznych i z wielkim kanclerzem. Dzisiejszy *Journal des Débats* tak mówi: „Słabość króla nie będzie mieć żadnych skutków; J. Kr. Mość jest zupełnie zdrów." A *Moniteur* donosi, że król we wtorek t. j. dnia 28 grudnia o godz. 1éj w południe uda się do pałacu deputowanych, aby osobiście posiedzenia izb zagaić. Kommendant pierwszéj dywizyi

militarnéj zawiadamia zarazem jeneralicyą, że król będzie to uważał z zadowoleniem, jeżeli się do jego przyłączy orszaku, w którymto celu o ½ do pierwszéj na dziedzińcu Tuileryi konno zgromadzić się mają. Co do parów, kanclerz wzywa ich, aby się dnia 27 zebrali w pałacu, gdzie się odbędzie obiór deputacyi z 12 członków złożonéj, która będzie przyjmować króla przybywającego na zagajenie posiedzeń.

Dziennik *Presse* oświadcza teraz, że kwestya względem prezesostwa w izbie deputowanych będzie podrzędną i że bez skutków pozostanie. Co do mowy od tronu, ta już jest zredagowaną i uchwaloną. Tak pierwotny jéj układ jako i następną redakcyę zostawiono panu Guizot. Ministerstwo nie wątpi, że przy obradach nad adresem większość odniesie; obawia się jednak, ażeby przy okoliczności reformy obiorów nie zaszło rozdwojenie między stronnictwem konserwatywném.

Panowie Rodowitz i Colloredo-Wallsee, pełnomocnicy Pruss i Austryi w sprawie Szwajcarskiéj przybyli wczoraj do Paryża, gdzie się konferencye w téj mierze odbywać mają. Anglia odmówiła swego udziału zastrzegając sobie tylko urzędowe uwiadomienie o skutku wspomnionych narad.

Algierski Akhbar z dnia 16 grud. donosi: „Xiążę Aumale, jeneralny gubernator Algieryi, odjeżdża do Oran z powodu co chwila zajść mogących ważnych wypadków na zachodniéj granicy. Jenerał porucznik Lamoriciere, naczelny kommendant prowincyi Oran, powołany do Paryża na posiedzenie izby deputowanych, będzie tymczasowo zastąpiony przez feldmarszałka Cavaignac.

Między Hiszpanią i Francyą przyszło do nieporozumienia z powodu zajęcia wysp Zafaryńskich w pobliżu Oranu; Hiszpania życzy sobie, aby do rozstrzygnienia sporu użyć pośrednictwa trzeciego mocarstwa.

Lamartine wystąpił z nowym manifestem, w którym wylicza długi szereg błędów przez rząd lipcowy popełnionych. Równocześnie Lamartine napisał list do Cabet, który mu wyrzuca, że się sprzeniewierzył zasadom komunistycznym. Lamartine oświadcza stanowczo, iż się nigdy nie przyznawał do zasad komunistycznych mówiąc: „Moje wyobrażenie o komunizmie możnaby raczéj czuciem nazwać, które mi mówi; gdyby mi Bóg powierzył towarzystwo z dzikich ludzi, tobym ich cywilizacyą odtąd zaczął, żebym każdemu własność nadał. Ale do prześladowców komunizmu nie należę. Zdania powinny być wolne, a ich sędzią zdrowy rozum człowieka. Własność prywatna jest zasadą życia na tym świecie. Komunizm utłumiłby wszelkie zamiłowanie w pracy i stałby się śmiercią ludzkości. Pański sen jest za piękny dla naszéj ziemi. Idź pan za morze, a znajdziesz tam te same główne warunki życia: Lepiéj więc pozostać, gdzie jesteśmy, aby prawdziwe i praktyczne urządzeń społeczeństwa urzeczywistnić, które są nietylko marzeniem twego ducha ale i potrzebą twego serca.“

— *Londyn* 24 *Grudnia* —

Na wczorajszém zebraniu dyrektorowie banku angielskiego po niejakich naradach postanowili zniżyć dyskonto do $^{5}/_{100}$ na rok następny.

Stan Irlandyi jest ten sam; codzień ponawiają się mordy, rozboje i odgrażania śmiercią, które się tak upowszechniły, że już przestały być nowością.

— *Od granic Szwajcarskich.* —

D. 24 grud. sejm związkowy rozjechał się na czas niepewny, upoważniając prezydyum do zwołania, w razie gdyby co ważnego zaszło. Przed rozejściem się uchwalono 14½ głosami, że kantonowi Unterwalden, ze względu na spieszne uiszczenie się z przypadającéj raty kontrybucyjnéj, dozwala się 5 letni czas co do następnych spłat. Neuenburg przysłał nałożone nań 300,000 fr. szw. gotówką. Freiburg prosi o wzgląd z uwagi na zupełne wyniszczenie finansów kantonu; Lucerna i Uri dały zapewnienie, że się wkrótce uiszczą.

— *Parma* 20 *Grudnia.* —

Ogłoszono tu następujące obwieszczenie: „Wyprawiony goniec gabinetowy od podpisanych do J. K. Wysokości Infanta Hiszpańskiego, Don Karola Ludwika Bourbon, naszego dostojnego Władcę, wrócił dziś z Genui i przywiózł list własnoręczny J. K. Wysokości z d. 18 grud. na mocy którego podpisani i wszyscy inni urzędnicy kraju w swoich funkcyach potwierdzeni zostają. Parma d. 20 grudnia 1847. Bombelles; C. Salati; Richer; N. Pazzoni; V. Cornachio; V. Vicenzi.“

— *Rzym* 17 *Grudnia.* —

Dziś odbyło się tajne konsystoryum na którém Jego Świątobliwość 21 Prałatów promowował, między niemi jest potwierdzony na arcybiskupa Galicyjskiego w miejsce zmarłego Fr. de Paula Pischtek, Mons. Wencel Wilh. Wacławiczek.

— *Neapol* 15 *Grudnia.* —

Wczoraj wieczór powtarzały się tu niespokojności prawie tego samego rodzaju jak niedawno w Palermo; dokąd jednak skończyło się na kilku strzałach zranieniach i aresztowaniach. Środki ostrożności ze strony rządu każą się domyślać obawy dalszych zaburzeń. Dzień 16 grudnia przeszedł spokojnie.

— *Stany Zjednoczone* —

Londyn 10 *Grudnia. Acadia* parostatek przybyły w dniu 16 b. m. do Liverpool, jakkolwiek do 5 grudnia stał w Halifax, przywiózł jednak wiadomości z New-Yorku do 30 listopada, ale te niezawierają nic ważniejszego w polityce. Kongres miał się zebrać, jak wiadomo, w dniu 6 grudnia, a jeżeli wybór mowcy zbyt wiele czasu nie zabierze, wówczas odezwa prezydenta już w dniu 7 może być odczytaną. Na jeziorze Michigan w dniu 21 listopada spalił się parostatek *Phenix*, a z 200 podróżnych, po większéj części wychodźców niemieckich, małą bardzo liczbę uratowano.

Wiadomości z Vera-Cruz dochodzą do 16 listopada, ale noszą dość nieokreślony charakter. W stolicy i we wszystkich miastach zajętych przez amerykanów panowała spokojnoś najzupełniejsza. Kongres amerykański w Queretaro, nie zebrał się jeszcze w liczbie koniecznéj do wydania postanowień: pierwszą jego czynnością będzie wybór prezydenta. Kandydatami do téj godności są, tymczasowy prezydent dzisiejszy pan Peña y Peña, Almonte i Herrera. Wieść chodzi, że stany San-Luis, Zacatecas i Durango oświadczyły się za monarchicznemi projektami Paredesa i ofiarowały mu wojsko z 18,000 ludzi. Iturbide ma być mianowany cesarzem. Wieść

ta jednak jest bardzo nieprawdopodobną, mówią bowiem zarazem o interwencyi europejskiéj na korzyść tego planu. W Chichuahua mexykanie znowu powstali i wypędzili amerykanów a pułkownikowi. Caston rozkazano prowincyę tę na nowo zająć.— W dniu 23 października miasto Atlisco zostało zupełnie z ziemią zrównane przez trzęsienie ziemi; okolica także ucierpiała.—Jenarał Canales w dniu 4 listopada umarł w Cerraloo.

Wedle listów prywatnych zdaje się, że kongres w Queretaro porozumie się z jenerałem Scott i zawrze pokój z Stanami Zjednoczonemi, który w takim razie wesprze rząd mexykański by ten mógł zniweczyć wszystkie plany Paredesa, oraz innych naczelników stronnictw rządowi przeciwnych.

Listy prywatne z New-Yorku donoszą, że od kilku miesięcy wyprawiono z Stanów Zjednoczonych do Anglii summę 5 milionów dolarów. Z tego powodu taki brak pieniędzy w Stanach Zjednoczonych, że najlepsze wexle płacą eskonty 12 do 15 procent. Ztąd też nie mało bankructw, które przecież wielkiego znaczenia nie mają, wyjąwszy domu Horace Gray et comp. na milion dolarów. Dom ten handlował w Bostonie żelazem. Zapewniają przecież, że firma ta będzie w stanie pokryć wszystkie swe zobowiązania.

Mówią, że sławny John Quincy Adams ma na tegorocznym kongresie wnieść mocyę zajęcia całego Mexyku i zupełnego zniesienia niewolnictwa w całym kraju.

Iturbide, którego podobno Paredes chce cesarzem ogłosić, jest potomkiem ostatniego cesarza Mexyku.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA

Od dnia 30 *do dnia* 31 *Grudnia.*

Loeger Antoni, Wisniowski Kazimierz, z Galicyi; — Dobiecki Eustachy ob., Miroszewski Jacek, Szwedura Jan, Wolski Leon, Rupniewski Roman, z Polski.

Wyjechali z Krakowa.

Bukowski Julian ob., do Polski.

Doniesienia Urzędowe.

Prawnie zajęte srebra, komoda, kanapa z krzesłami i inne w drodze exekucyi Sądowéj sprzedane zostaną przez publiczną licytacyą w d. 4 stycz. 1848 r. o godzinie 10 z rana przed Sukiennicami, zaś konie z kompletnym ubiorem o godzinie 11 na Targu właściwym za gotową zapłatę.

Kraków dnia 28 Grudnia 1847 r.

Paweł *Więckowski.* C. K. K. S.